

NOVI GLAS

MAGACIN
HAK-A

E.N.

Ništ' ne hasni

Trsiš se
lipo hrvatski govoriti
lipe jačke jačiti
naše kazališne predstave gledati
u klubu se s drugimi upiti
predavanja poslušati
ponekad neku pjesmicu napisati
nekoliko redi u hrvatski novina pročitati
o našem stanju diskutirati
naše funkcionare podnosit
na važnost dvojezičnosti upozoravati
na tamburici cincljati
hrvatsko-nimšku mišavinu kao svoje
ljubiti
mlačne u hrvatskoj vjeri razumiti
i naše hrvatske junake u obzir zeti
a ne je na livoj (ili desnoj) strani
ležat ostaviti
ne cijeli čas germanizme upotribljavati
Robakove fene na pravi put zapeljati
na stalnu pripravnost i borbu upomenjivati
za sve neprijatelje znutra i zvana
hrvatstva moliti.

Za nobelovu nagradu to nažalost još
nije dosta.

Premalo smo internacionalni.

Rusi nas još nisu došli panskavizirati. ČA ĆEŠ? Trsiš se, a ništ' ne hasni.

IMPRESSUM/IMPRESUM

vlasnik, izdavač/eigentuemer,
herausgeber: hrvatski akademski
klub/kroatischer akademikerklub,
schwindgasse 14/lo, 1040 beč/
wien.

tisak/druck: facultas-verlag,
beggasse 4, 1090 wien/beč.

glavni urednik: doroteja lipko-
vić.

redakcija i suradniki: franjo
bauer, silvija berlaković,
ignac karall, herbert gassner,
evald hoeld, franjo perusić,
andreas novosel, univ.doz. f.m.
wuketits.

Dragi štitelj!

Opet je čuda vrimena prošlo, pokle
smo poslidnji put izlazili. Preveć
vrimena, ćeš reć. Imaš potpuno pravo.
Jedan mali narod kod smo mi, ki je u-
grožen, koga na sve strani žere, ta-
kov narod bi se čim već morao trsit,
čim već bi morao bit agilan i aktivan,
borit se protiv sve većega propadanja.

Ali nije uprav to absurdno? Pitajmo se,
zač propadamo? Ne propadamo uprav zbog
toga, kad naši ljudi nisu pripravljeni
angažirati se? Koliko suradnikov sa-
da imam ki su mi zaista nekoliko član-
kov ili pjesmic dali, a ne nek obeća-
li? Tako bi još mogla dalje spitkovat
ali dosta toga. Laglje je kritizirati
i optuživati nego konstruktivno djela-
ti.

Morebit ćete se čuditi sadržaju ovoga
broja. Kade su naši obični politički
članki s različnim molbami i optuži-
vanji, ćete morebit pitati. Namjesto
toga pružu nam običnu literaturu: pjes-
mice i oštru prozu, kroz ku se neće
nedan - tako se ufam - osjetiti. Ja
mislim da smo se do sada dosta kapri-
cirali.

Srićna bi bila kad bi nam se ugodalo
nas sve - kod smo - iz te naše kome
vanzdrgljati, u koj se prez sumnje na-
lazimo. Tvrda strelja čeka ne nek cije-
lo človičanstvo, nego osebujno nas Hrvate.
Ipak je optimizam i djelo jedina
mogućnost.

Vaša glavna urednica

BEČ, 1982-03-30

grafika: erich novosel

layout: helmut biricz

banka: raiffeisen-blagajna
nikitsch/filež br.

kont.: 2709

LIPKOVIĆ Doroteja

UTISKI U ZAGREBU

Hodiš po gradu. Interesirano gledaš livo i desno da bi si morebit zapamtila neku od tih starih zgradov iz stare monarhije od kojih su nekolike lipo uredjene i renovirane, ali množina kod da bi bile zaboravljene i zanemarene, i to ili zbog neinteresa za arhitekturu i kulturu onog časa ili vjerojatnije zbog manjkanja pinez. Putovanje iz Beča na neodredjen dugi čas prisilio nas je da obličemo naše zimske kapute, koji su nas vukli k zemlji. Sunce je neobično toplo grijalo na oživljene trotoare. Strpljivo smo podnašale pot i muke predstavljući se sebi, kako ćedu nam kaputi biti još dobri kad spade snig i dojde oštra zima.

Prve dane smo imale mnogo birokratičnih putov za apsolvirati. Slali su nas od saveza u ured,

od ureda u subured, od subureda na miliciju u Petrinjskoj, da bi najavile naš boravak u ovoj zemlji i u ovom gradu, koga smo prem svih teškoć moja prijateljica i ja odmah obljudibile.

Kasnije kad smo bolje upoznale grad, ljubile smo ga i zbog nje gove male veličine. On je ipak dosta veliki, industrijski grad, a nam se je činio kod neko selo, u kom se ljudi poznaju u mnogo puta sretnu. Od mnogih stanovnikov grada ponosno opisana najdužljom ulicom grada, ILICA, nam se je - čim duglje smo borbile u Zagrebu - činila sve kraća, a na koncu se je skratila na dio izmed Frankopanske i Trga Republike. To je bio naš centar, onde je bilo svenek žitka.

Bila je tako oživljena da je bolje da ideš po njoj ako se ne tribaš paščiti. Navrijedi smo ju htili obajti (umgehen) da se izvučemo toga stalnoga dotakivanja i rivanja, a i da otkrijemo nove ulice.

Pri šetanju kroz uzke, mirne ulice staroga grada sa svojimi mnogobrojnimi, tajanstvenimi stani, mogla sam pozabiti svoje skrbi i uznemiravanja, a u neki mjesti Gornjega Grada činilo mi se je, kod da bi se duh moj bio potpuno smirio. Nisu me gnjavili nikakovi strogi obavezi na akademiji, tako da sam se u misli mogla baviti samo s ovim gradom i sa mnom samom, s mojom budućnošću, s mojim momentanim stanjem i s mojimi idejami o različni stvari.

Pri ovakovih šetnja sam premišljavala o predavanji na našoj akademiji za kazalište, film i televiziju (zovem ju "naša akademija" jer smo se navrijedi čutile kod doma). Na primjer smo moja prijateljica i ja s interesom poslušale, kako se je jur u sta-

roj Grčkoj u vezi s dramom pilo vino i nektar na čast boga Dioniza. Dobile smo uopće ta utsak da je umjetnost, a osebujno gluma, usko povezana s vinom.

Mislim da ne tribam extra upome nuti da smo mi - kad smo se jur jednoč bavile s glumom, dramaturgijom i historijom drame - bile ponekad znatiželjne na dje-lovanje takovih pića i je probale. Rezultati su mnogoputa bili jako interesantni, iako ne svenek ugodni.

Naš apartman bio je u Novom Zagrebu u jednoj od mnogobrojnih modernih zgradov. Med redi betona smo mnogoputa gledali kako se je sunce i s njim cijeli firmamenat začrljenilo, kod da je je sram človika i njegovoga stvaranja.

U kasnoj jeseni kad je vjetar oštro tukao s kapljicami godine po okanci naših prozorov i u zimi kad je čisto tiho padao meki snig, prebavile smo mnoge ure u toploj ugodnoj sobi pri čitanju knjig.

Tako su prohadjali dani našega boravka u Zagrebu. Kad se je pri bližavao čas da se lučimo od nje ga, bile smo si svisne, da smo se dosta u njem i od njega naučile i da ćemo se obogaćene vratiti najzad u Gradišće.

andreas novosel

Na smrtnoj stelji!

Živili smo 450 ljet. Dosta nam je toga života, ki nas je peljao iz domaće zemlje u jednu neobećanu.

Bili smo slabi da se borimo protiv naših nepreteljov u našoj domaćoj zemlji. Mislili smo da će biti bolje ako pobignemo od pogibeli, mislili smo da ćemo spasit naš mali žitak.

I tako smo bižali pred nami. Zatajali smo to što smo. Mislili smo da ćemo se tako spasit od smrti.

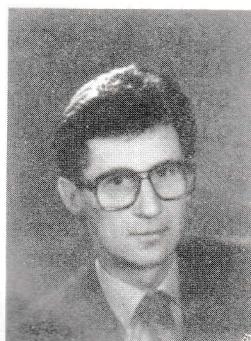
Ali samđ smo s̄ postali grobar. Uvijek smo bili dobre služe. Nikada nismo prokleti naše gospodare, nikada nismo zdigli ruke protiv boga. Naša slabost, naš konformizam i oportunizam hranio je naše "peljače". Zajebavali su nas naš cijeli prošli "život". A mi? Mi smo se dali - tako po njihovoj volji! Sramota da nismo imali toliko karaktera kao jedna kurva.

I sada kad umiramo, nimamo mira od naših "peljačev". Drmaju nas, daju nam lažljiva obećanja kod uvijek se kanu snami spasit. Sudbina parazita je uhvaća.

Napravljuju nadalje naš rasprodaj. Ali gdo će mrtvoga kupit? On стоји samo pinez. Grob, pokop, karminja su dosta skupi. Tako umiraju naši paraziti snami.

A mi? Ležimo va komi, naša smrt će biti bez potresa našeg tijela - ar smo jur dugo psihički mrtvi.

WUKETITS Franz M.

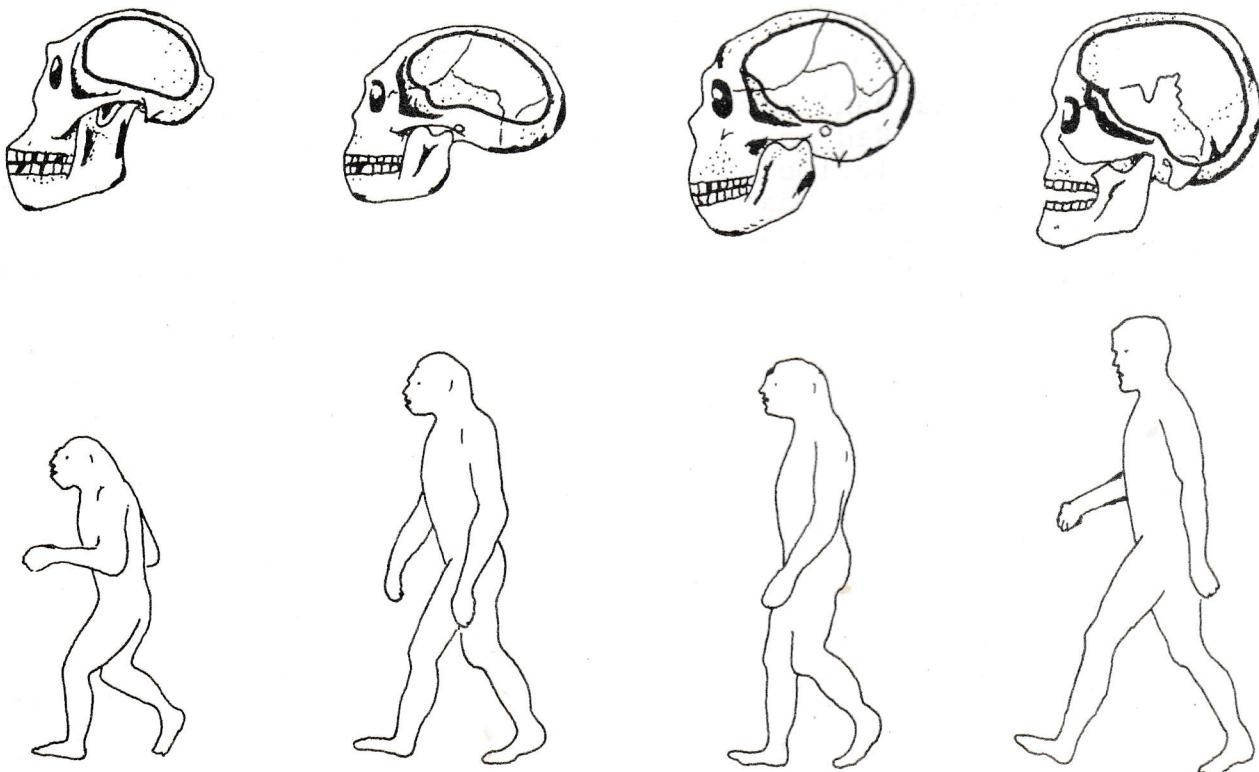
"O vječita tajno! Što jesmo i
što tražimo, ne možemo naći;
što nalazimo, to mi nismo..."

(F. Hölderlin)

Odakle dolazi čovjek? Kako je postao onime da se odlikuje bićem nadarenim razumom u carstvu živoga na ovoj planeti? U naukama i u filozofiji neprestano se trudimo da ovim osnovnim pitanjima u potrazi za našim vlastitim samorazumijevanjem približimo zadovoljavajući odgovor. I nitko neće moći posumnjati u značaj ovih pitanja, jer što čovjeka zanima više ne-

go on sam, njegovo porijeklo, njegov položaj na ovom svijetu, njegove šanse za budućnost ?!

Svakoj kritičkoj filozofiji se mora prije svega postaviti pitanje u kojoj mjeri čovjek uopće može biti u stanju da shvati samog sebe, da odredi svoje vlastito biće. "Čovjek je tako smatra američki filozof W. Bartley, "po prirodi zbrunjeno živo biće. Njegova racionalnost, njegova politika, njegova nauka, njegova uvjerenja, njegovi angažmani su zbrunjeni pokušaji da savlada svoju zbrunjenost." Sigurno da naša moć

da shvatimo samog sebe ima prirodne granice, i gdje god smo pokušali da ih prekoračimo bila je zbunjenost i bespomoćnost skoro neminovna posljedica. Zbunjenost koju je čovjek stvorio u ovoj zemaljskoj suznoj dolini dokumentira se već u našim povjesnim knjigama, da, svakodnevne vijesti iz svijeta nas uvjeravaju da naši bijedni pokušaji za stvaranjem reda donose sa sobom nered u sve većoj mjeri. Kako žalosno za svakog tko traži da se orijentira, da iz svog života izvuče neki smisao ili čak teži za metafizičkim svrhama!

Medjutim, usred ove bespomoćnosti - i već se javlja neka nuda prirodne nauke su bile u stanju da osvijetle naš put kao biološko biće: Teza o promjeni vrsta organizama u vremenu, koja je jasno izrečena još početkom 19. stlj. i u medjuvremenu davno potvrđena, shvaća i čovjeka proizvodom evolucije, uklapa ga u struju živoga, te ga tako svrstava u veliku cjelinu srodnosti svih živih bića. Engleski prirodni istraživač Ch. Darwin (1809. - 1882.), koji je odlučujuće doprineo prodoru ove teze, napisao je: "Svijetlost će ... pasti na čovjeka i njegovu povijest!" Otada je stvarno pala svijetlost na čovjeka, na njegovo povjesno nastajanje i postanak, na njegov položaj u prirodi; i danas počinjemo da shvaćamo i one mahanizme i pokretačke snage koje su u evoluciji (od preko 3 mlrd. godina) bile u stanju da stvore svekomplizirane oblike života, pa konačno i čovjeka.

Kada ozbiljno pokušavamo da obogatimo naše samorazumijevanje i prepoznamo njegove granice, ne vidim druge mogućnosti nego da se oslonimo na prirodnoučnu teoriju o evoluciji. Važi stara izreka grčkog filozofa Herakli-

ta (544.-483.god.p.n.e.) "Bit stvari možemo shvatiti samo ta da kada poznajemo njihovo porijeklo i njihov razvoj."

Razvoj čovjeka koji ovdje želim skicirati u grubim potezima odvijao se u razdoblju od više miliona godina i vjerojatno je počeo u Africi rodom "Australopithecus", koji time prikazuje "Crni kontinent" kao pradomovinu ljudskog roda. Australopithecus je nastanjavao prije otprilike 5 do 1,2 mil. godina savane Južne i Istočne Afrike, dostigao je tjelesnu visinu od 120 cm te je vjerojatno već upotrebljavao kamenni alat. Iz razdoblja od prije 5 mil. godina poznati su i brojni daljnji ostaci nekadašnjih hominida ("čovjekolikih") koje je paleoantropologija (nauka o preistorijskom čovjeku) kao kameničić mozaika sklopila u sliku našeg razvoja. Naravno taj mozaik još nije u potpunosti završen, ali iz njega su ipak vidljive glavne crte koje je napravila evolucija ka današnjem čovjeku, ka "homo sapiens-u", čija je rođna starost ca. 45.000 godina.

Kada sagledavamo evoluciju hominida kao cjelinu, ističu se tri glavna trenda razvoja: 1. sve veće povećanje mozga (od ca. 500 cm³ kod australopithecusa do ca. 1.500 cm³ kod homo sapiensa); 2. postepeni prijelet na kretanje na zadnjim udovima (ka bipediji, tj. uspravnom hodu); 3. razvitak prednjih udova, da kažemo, u "precizne instrumente" (sjetimo se koliko raznovrsnih mehaničkih aktivnosti mogu izvesti naše ruke).

Ove tri komponente hominizacije (nstajanja čovjeka) su usko povezane i treba ih razumijeti samo kao medjusobno uvjetujuće fakture evolucije čovjeka. One

predstavljaju i biološke osnove onoga što je čovjeka učinilo čovjekom: samoreflektirajuća svijest (samospoznanja), moć govora, pismo, umjetnost, etika. Time sam htio reći da te nama svojstvene osobine, te specifično ljudske atributte možemo razumijeti samo na osnovu biološke evolucije.

Razvoj svijesti, koja se pojavila kod čovjeka kao nešto fundamentalno novo u cijelokupnoj evoluciji, pretpostavlja komplizirane moždane aktivnosti.

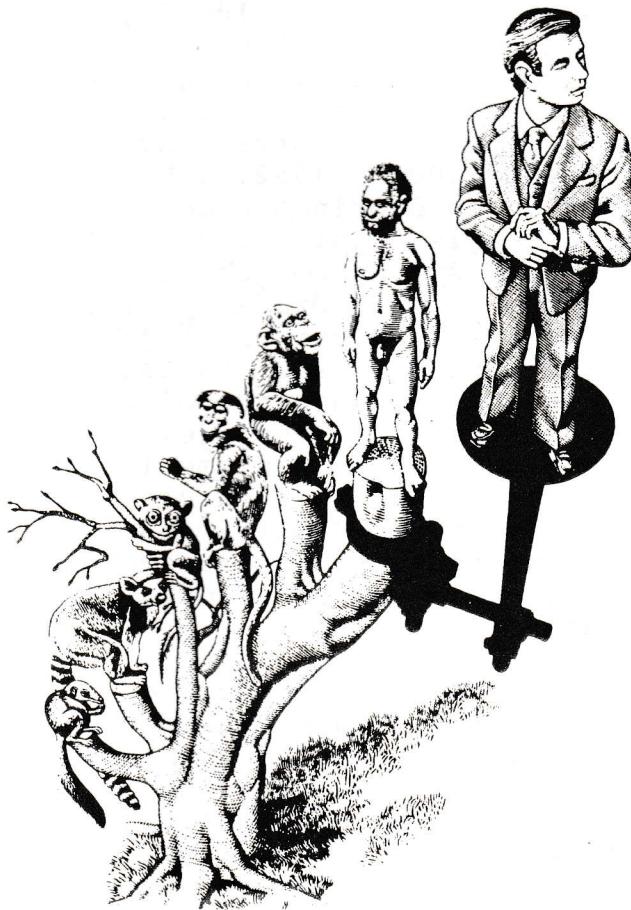
Povećanje mozga znači s jedne strane kvantitativni rast, a s druge strane prije svega i nastajanje kvalitativno novih svojstava: Za sisare, koji čine širi okvir čovjeka kao životog bića, posebno je karakterističan veći broj nervnih ćelija u prednjem mozgu (kod čovjeka se taj broj kreće od 10 do 15 milijardi); svijest je tako sasvim specifično "spajanje" elemenata mozga odn. centralnog nervnog sistema, dakle specifična integracija nervnih i moždanih celija.

Istovremeno da se pokazati da jezik (koji je neodvojiv od svijesti) koji pored mašinerije za proizvodnju zvukova (grudni koš, grlo) pretpostavlja i komplizirane moždane sisteme upravljanja i time kao artikuliran, od životinjskih (na pr. proizvodjenje optičkih signala) komunikacionih sistema razlicit, zvučni jezik čovjeka, zahtjeva isto tako i biološku, evolucijom nastalu osnovu.

Svijest i jezik - to su oni za Homo sapiens-a određujući kriteriji, koji mu omogućavaju da se u svijetu ispoljava kao "kulturno biće". Ali je li tada, upitat će kritični čitalac legitimno da se ovi kriteriji izvode iz biološke platforme?

Sasvim sigurno! Jer drukčije bi naše ljudsko postojanje bilo potisnuto u područje iracionalnih špekulacija koje nikako ne mogu dovesti do zadovoljavajućih objašnjenja pitanja koja nas tako živo zanimaju, već ih prije mogu zamagliti. Ne može se sumnjati da je ispoljavanje procesa svijesti, racionalnih odn. duhovnih struktura u kulturi otvorilo evoluciji potpuno nove dimenzije i čini nove, u evoluciji do tak ni u zamecima nepoštovanje fenomene.

Može se reći: razvijanje duhovne sfere čovjeka predstavlja "nadgradnju" biološke evolucije. Ali ta duhovna sfera, ili kako se već sve naziva, može se stvarno razumjeti samo iz dubokih "slojeva" evolucije koji čovjeka pokazuju integriranog u kosmičko dogadjanje kao kariku u lancu postanka svijeta, u sklopu procesa neizmjernih prostorno-vremenskih dimenzija.

S prirodnaučnog stanovišta odgovor na pitanje "kako je čovjek postao čovjekom" daje evolucija; u evoluciji su razlozi za naš "takav-bitak" (Sosein) u evoluciji su uzroci naših mogućnosti, ali i naših granica: nama "urođeni učitelji evolucije", kako kaže Konrad Lorenz nisu nas otpustili, naše ponašanje pokazuje mnoge strukture od Juče i za Juče. Da bi mogli proračunati naše mogućnosti za budućnost moramo prvo poznavati repertoar evolucijom man datih mogućnosti i onda stvoriti ravnotežu između tih mogućnosti i onih sredstava koje nam je razum dao u ruke. Evolucijom je čovjek postao čovjekom, da kli možemo, da bi ga razumjeli postaviti razumijevanje te evolucije kao najviši postulat. Drugim riječima, da bi razumjeli čovjeka kao čovjeka moramo učiti iz evolucije.

Ljudska svijest, razum je najmladje dijete evolucije. U poredjenju sa огромnim razdobljem ma koja su protekla od nastanka života na zemlji (kao što sam napomenuo, prije više od 3 milijarde godina) ovih nekoliko miliona godina postojanja čovjekolokih bića (menschenartiger Wesen) izgledaju prilično skromno.

Medutim, u relativno kratkom periodu u kojem vlada samog sebe svjesno postalo biće, nastala je komplikirana mreža kultura - kako je već rečeno - kao nešto načelno novo. Iz toga su proizlazile i proizlaze neslućene mogućnosti. Nažalost, čovjek očigledno ima Janusovu glavu: on je sebi, naime, stvorio još jednu drugu mogućnost koje tak danas postajemo sasvim svjesni, tj. mogućnost da uništiti samog sebe i biosferu (=cjelekupnost života na zemlji). (I to je nešto novo u evoluciji,

nijedno živo biće nije nikada raspolagalo takvim mogućnostima.)

Kao što je sada poznato, čovjek do sad nije uspostavio ravnotežu između stvarnosti i mogućnosti. Kakva nesigurna situacija! Došlo je vrijeme kad se vizionarska muzika budućnosti i apsurdna utopija mora zamijeniti razumnim razmišljanjem, jer drudačije bi se čovjek mogao jednog dana pokajati da je postao čovjek, jer je htio učiniti iz evolucije više nego što je moguće učiniti. Da se gledajućim očima sjetimo toga kako smo postali - to je pretpostavka za to što još možemo postati ... ■

Univ.-Doz.Dr.Franz M. Wuketits

NG predstavlja:

Doz. Dr. Franz M. Wuketits, rođen 5.1.1955. leta u Pandrofu. Maturirao 1973. leta u gimnaziji u Niuzlju. Studij zoologije, paleontologije, filozofije i teorije nauk (Wissenschaftstheorie) u Beču. Promovirao 1978. leta. Od 1980. leta je docent teoretične biologije na filozofskom fakultetu u Beču. Izdao je do sada ukupno četiri knjige, poslidnja od kih nosi naslov "Biologie und Kausalität" (izdana u Verlag Parey). Izvan toga objavio je okolo 60 essay-ov u različni filozovski, biološki i medicinski časopisi i okolo 100 člankov u novina. Držao je i dosta predavanj pri različni kongresi i simpoziji i na universiteti u Nimškoj (Franzfurt, Mainz,...) A ovo leto (3.2.1982) dobio je "Staatspreis f. publizistische Verdienste im Interesse von Wissenschaft und Forschung".

PROBLEMATIKA LOŠE RAZVIJENE REGIJE SRIDNJEGA GRADIŠĆA

KARALL IGNAC

I. Dio

Već je poznato da svi kotari Gradišća broju kao nerazvijene regije austrijskog teritorija. Posebno problematična ja situacija gornjopuljanskog kotara, koji je po neki bitni činjenica jedan od najjače ekonomsko zao-stalih kotari cijele Austrije.

Jedna od ovih bitni činjenica je da ljudi, koji stanuju u sridnjem Gradišću, sve manje imaju mogućnost da delaju u blizini svoje kuće. S jedne strani broj radnih mesta ki se u kotaru ponudu pre-više je nizak, a s druge strani ne odgovara kvalitet djela naobrazbi djelača ili se nudi djelo u kotaru, ko je mnogo lošije plaćeno nego u centri Beču ili okoline Beča.

K ovoj činjenici neki konkretni broj:

Godine 1971 (za godinu 1981 još nema publicirane statistike) je djelalo 4.897 stanovnika sridnjega Gradišća izvan kotara; od ovih je imalo 3.299 ljudi radno mjesto u Beču, 805 u Dolnjoj Austriji i 497 u općina drugih kotara Gradišća. 1961. godine je imalo 26,6 posto svih zaposleni radno mjesto izvan gornjopuljanskog kotara, 1971. godine nara-sao je ov broj na 31,1 posto. K činjenici niske plaće hoću do-prinest statistiku savezne komore za zanatnu ekonomiju (Bundeskammer der gewerblichen Wirtschaft), kade se dokaže da je godine 1978 jedan djelač u industriji u sridnjem Gradišću neg dobio u prosjeku bruto 8.337 šilingov, a u Beču 13.708 šilingov

- prosječna plaća austrijskog djelača u industriji je bila u istoj godini 13.147 šilingov. Tako je jedan djelač sridnjega Gradišća u industriji dobio nek 60,8 posto od jednog djelača u Beču, a nek 63,4 posto od prosjeka austrijskog djelača. Ako se prosječni nivo plaće djelača u industriji gleda za godinu 1971 onda se mora ustanoviti, da je djelač u sridnjem Gradišću još dobio 71,8 posto od cije ne Beča, a 69,7 posto od prosječne cijene Austrije.

Ovi faktori točno dokumentiraju, da je u zadnji godina nivo plaće za sridnjogradiščanskog djelača u industriji u poredbi sa bečanskim ili austrijskim djelačom pao. To znači, da se mora ustanoviti, da regionalna politika ka traži da se zadobi za kotare ki ležu uz granicu, takozvane periferne regije, za sridnje Gradišće nije dostigla one cilje koje si je postavila. Ti cilji su naime, da se u okviru podupiranja naseljenja industrijskih poduzeća digne kvalitet radnih mesta i s tim nivo plaće djelača, koji su u ti po-duzeća zaposleni i da se ekonomski disparitet nedju centrom i periferiji smanji.

Ova izjava se moće još potvrditi s broji od cijene produkcije (Produktionswert) po djelači u industriji. Ako je još godine 1971. bila prosječna cijena pro dukcije po djelaču u industriji u sridnjem Gradišću 67,8 posto od austrijskog prosjeka, je pa-la ova cijena do godine 1977 na 59,8 posto.

Loša situacija mogućnosti zapošljenja blizu kuće ima za sridnje Gradišće tu posljedicu da veoma velik broj putujućih djelača cijel tajdena djela i živi izvan kotara i se nek vraća na vikend natrag kući. Godine 1971 je bio u sridnjem Gradišću svaki četvrti zaposleni (točno 26,7 posto) od svih zaposleni ljudi kotara (inkluzivno seljaci) takozvani "Nichttagespendler". Ovaj broj je bio daleko najviši od svih kotara cijele republike Austrije.

Pitanje je, kakove posljedice ima ova gore dokumentirana situacija. Prva ako i ne najvažnija, ku bi navokio bi bila, da putujući djelači ki se samo na vikend vraćaju kući, jedan velik dio svoje plaće konzumiraju izvan kotara, a to ima negativan upliv na cijeli ekonomski razvoj ovog kotara.

Druga, po mojem mišljenju vrlo psihološki i sociološki negativna posljedica one situacije je, da se ovako familije raskidaju, da je muž najveći dijel svoga žitka razdružen od žene i dice.

Treta posljedica je sada za cijelu socio-ekonomsku situaciju najvažnija, to ja da mnogo takovih putujući djelača kao jasno iz konzekvancije ove nezadovoljne situacije otputuje za svenek iz kotara ili, ako finansijska situacija familije dopušća, da se zgradu u rodnom selu kuće, koje su kao i za rodjenega gradjana (Bečana) samo vikendice. O problematici vikendkuća hoću u jednom od sledećih djeli moje analize pisati.

Emigracija u centar ima u sridnjem Gradišću opet u hrvatski seli te posljedice da broj stanovnika i uz druge uzroke eklatantno padje i dobije zastrašive dimenzije, kako nam je svim, ki smo uz domaće selo još usko poveženi poznato.

Jer veoma niski broj poroda u naši hrvatski seli sridnjega

Gradišća nije samo konzekvencija našeg zapadno-evropskog socioekonomskog procesa kako se to mnogo puta neg jednodimensionalno vidi, nego je zrcalo loše ekonomske situacije u naši seli i u našoj regiji.

Za nas Hrvate, koji se zalažemo za opstanak Hrvatov i Hrvatske narodnosti u Gradišću, ali i za sve stanovnike sridnjega Gradišća, se iz ove situacije daju povući dvi mogućnosti ili zadaće.

S jedne strane situaciju kako takovu više svjesno spoznati, na pogibeli i konsekvencije ovog procesa više puta nego do sada u javnosti, medijama pokazati, a ne samo se uz pozitivne aspekte razvijka u Gradišću, kako se previše to u medijama djela, sunčati.

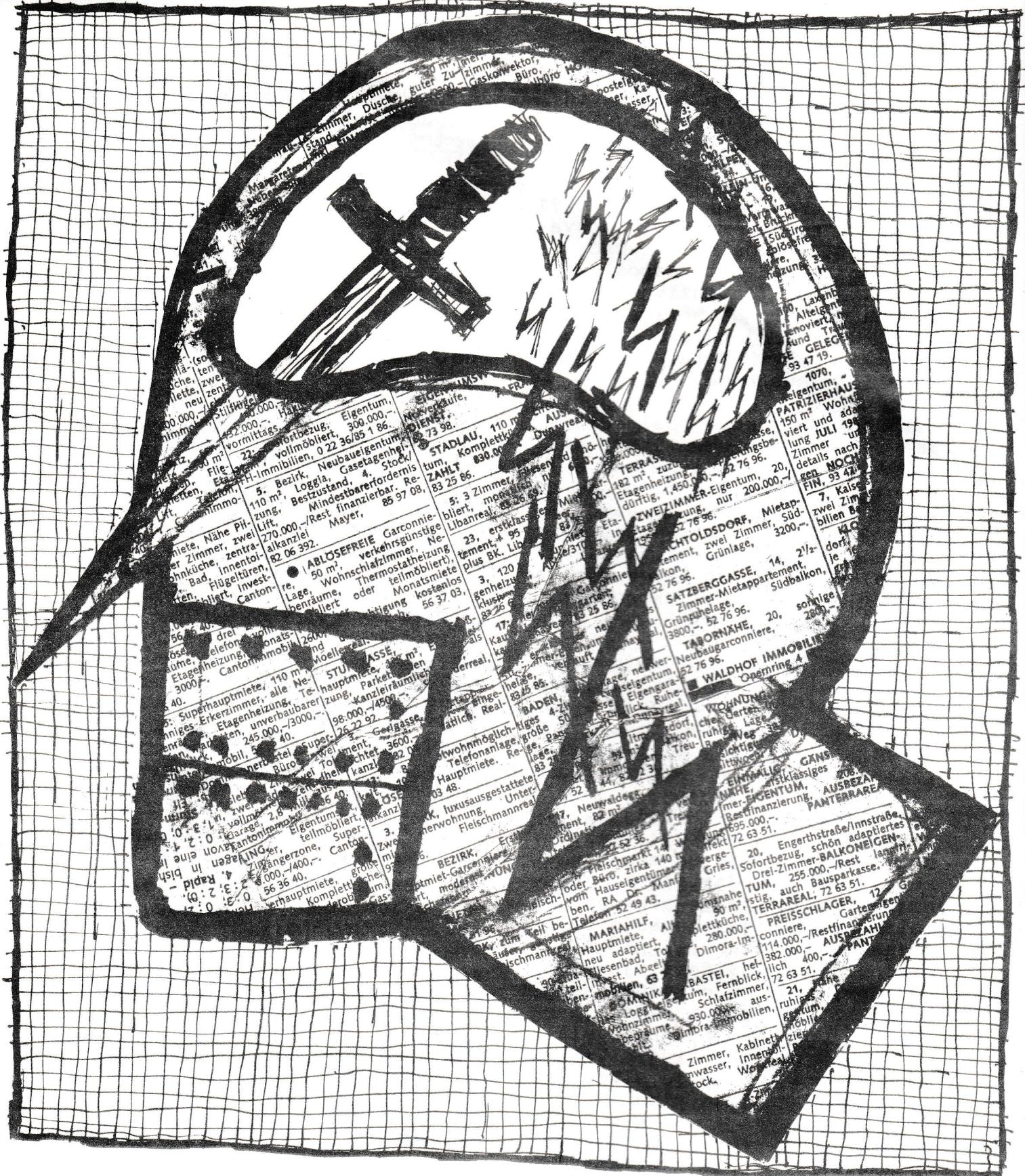
Jur više aktualiziranje svih aspektov socioekonomskog razvijka u Gradišću i u naši seli je jedan važan prinos motivacije za djelo u budućnosti, ko na širjoj platformi ima veće šanse uspjeha u tom smjeru, da se socioekonomska situacija ove krajine uistini poboljša.

---

nastavak:

II. dio:

Uzroki loše situacije u sridnjem Gradišću; očjenjenje dosadašnji strategijov i alternativne strategije.

ZAMIR . . .

ČLAN 7

E.N.

HÖLD Ewald

Decembar blizu Božić

Srić na stabli,
led na cesti,
zamrznuti repci
u snigu,
Decembar blizu Božić.

Selo mrzlo ali
mirno spava,
koraki moji tvrdi su
na placi,
kad se šećem,
živci moji nategnute
žice, a vjetar nosi,
kaplje ledene godine.

Dočekivanje, ufanje,
samopozabljenoš,
kanim bit znanac
a nisam ar bludim,
bludim po cesti
mojeg korijena.
Selo šuti u
bezsrarnotnoj jednostavnosti.

Selo-mjesto
moje tištine,
raskine mi prošlost.
Stanem zadahnem -
bijeli šlar
iz moji ust
pogubi se u mrzlini
decembra blizu Božić.

Zadnji škadnji

Kad zadnje škadnje
iz očima zgubim
sam na putu.

da odlazim od jednog
gnjazda u vjetar,
lastavica na bijegu
od mrzline.

Pre daleko s moji misli
sam odletio.
Kad ćutim granicu
prestupim menik.
Preuska je medja.

Sam išćem put,
zaostavim starce naše.

Zviranjak života teče
pun moći
od stari kipov,
rođenja i smrti,
skromni ali bitni.

Kad zadnje škadnje
iz očima zgubim,
sam na putu,
nesvisnom, novom.

Tvrda je stelja

Tvrda je stelja,
koga su suze,
ledene, pale
u mraznost smrtne plahte;
bijela je i
umatajući zadavi
teški vik.
Kriči u snu! Škripaju zubi -
voda ti je poderalo polje,
mlado žito mre u zemlji,
paučinimi prsti, neki
stranac grabi za njom. -

Utiši glas,
teškog tjela,
spljuni žuč,
i vikni,
objami hrdjavi glas tvoj,
i tecu,
vrućimi plući,
krvavni pot poteći!

Pozabi krivo veselje,
kušni suhim usnicama,
nekrivični mir,
i živi,
živi dok ti se
mrzlo ljetu spuni!

Medjunarodno stanje

GREGORIĆ VEČESLAV

Na krčmi se govori, kad bi ta, recimo Austrijanac Hitler bio to i to činio... Svaki nek ono čini ča primore i čemu je dost jak. Tovarušu Robaku sam čuda puti rekao, no, ča misliš, za to ako je ki išao med socijaliste je za to spametniji nastao.

Tako i Mr. prezident Reagan nij nastao spametniji ča je nastao prezident u Sjedinjeni Amerikanski Država - United States of America. Amerika je najbogatija zemlja svita - rado se veli God's own land. Najveća mudrost nij svoju jakost poznat, nego čuda bolje je poznat i upoznat svoju slabost. U čem leži slabost Amerike? U tom da živi pod nemilosrdnom kapitalističkom sistemu, onako pravo po darvinizmu - the survival of the fittest - neg najsposobniji čedu preživit.

Proizvodja Amerike je ogromna, a sada se djela s postotinama kapaciteta. Sami nemoru potrošit i upotribiti svoju proizvodju i bi morali vanzvažat. Kamo kanu automobile prodat, u Nimsku, onde ih je preveć. U Japonsku? Ti sami jur potkapaju amerikansku industriju s njevim izvozom. Prezidentu Reagangu more stoprv ki zverovat da će on skupaspravit trinaest milioni dječatnih mjest. Tako čega su nesramne i neistinite riči.

14

Spobirovali su s lakucjenim dolaram. Nafta je bila lakucjenija ali ne profiti monopolistov su nastali nižji. Cijene nafte će du spolom i sveneg dalje rasti. Za to jer kapitalizam žere samoga sebe i koraca sveneg u dibilju i dibilju inflaciju, a tim sve dibilje u kapitalističku krizu.

Sve veće i veće procente mora danski seljak plaćat za svoje duge. Razumi se, ne samo danski. Financi kapital niči samoga sebe jer niči človičje društvo. Stupanj iskorištavanja i oplačkanja u visini od dvajset i već procentov kamata (činža) nijedno društvo ne more podnest prez toga da se samo sebe ne uništi.

Sad se pak mora krivac najti. Koč se je htilo vulgarno reć - Židov je kriv i su je spaljivali, ubijali, žgali i striljali. Židovi nisu bili samo plutokrati, nego su bili i bolševistički komunisti. Ne komunistov se boji Amerika. ako se i koga boji, nego boji se svoje same propasti. Pravoda da je Amerika bogata i strašno silna, ali ona će i mora zgubljat svoje - ako i još ima - prijatelje, od korka do koraka.

Amerika je bogata, zač pak mora malomu Negrčiću lončić mlika iz ust strgnut, neg da bude imala već pinaz za "neutronku". Amerika ima osam i već milioni nezaposlenih, kako da ne, ona ima preveć automobilov i neboderov, pristaništov i industrijskih zavodov. Amerike kukorica u Iowa-i, u Kansasu i Minnesoti je već vridna neg sve zlato svita i to svako ljeto. Zač pak moru farmeri u Wisconsinu teleta zakapat?

Sad bi morao opet Nimac Amerikanu pomoći i počet boj da bi Amerikan mogao profite načinjat terne znamda za to da amerikanski djelači budu imali djela, a tim i kruha i hot dog.

Amerika je suha, suha i tvrda

ča se tiče humanizma i kruha za ljudstvo. Svakoga ćedu u Ameriki kraftspravit ki je neg nešto za humanizam i socijalnost. Pojt će mu tako kot je išlo John Fitzgerald Kennedyju i Martin Luther Kingu.

Amerika je anglosaksonov, a ne irskih katoličanov ili crnih robov. A ovu Ameriku ćedu s svimi sredstvi čuvat i branit. Umaranje, nahuskanje ili boj, to je sve jedno. Amerika je i mora pod svimi uslovi ostanat njeva.

Strašno siromašnu ulogu igraju socijalisti svih zemalja i krajina svita. Pokazati će se da su ovo nezemaljski andjeli ki u svojoj zabubanosti vjeruju u to, da se na Zemlji ča i to nebeskoga, zvezdarskoga ili kosmičkoga goda. U Salvadoru držu konferencije, letu od Irana do Iraka i nagoraraju vlade i se time činu pojaceri svita. Išli su u Portugal jačat svoje tovaruše, bili su se za španjolsku demokraciju i to sve samo za to da se očuvadu komunistov.

Socijalisti su držali s Ameriku, jer su u njoj gledali jedini spas od komunizma, kot dabi Rusi načinjali revolucije i prevrate. Komunizam, ili koja druga vrsta ljudske vladavine, će dojt samo kroz propast kapitalizma. A ov propast će donesti jako čuda nevolje i muke za človičanstvo.

Sovjeti su teškom mukom dobili bili zadnji boj. Svakako nećedu nikada pustit te države koje držu danas pod svojim uplivom. Utopija bi bila od Sovjetov očekivati da ćedu oni prepustit kakovomu dojdućemu Horthyju Mađarsku, Rumunjsku Antoneskiju i Bulgarsku kakovim Koburgom. To je, i bi bila grišna zabluda.

Amerika okružuje Sovjetski Savez od Beringa okolo sve Azije ča do Bosporusa i svim kraljem i cesarom nudi svoju pomoć u spasu od komunizma. Teško, skoro nemoguće je predvidjat buduć-

nost svita. Vidimo kako kapitalistički sistemi u Latinskoj Americi niču i kolju narode. Danas se misli da to ide samo u bananski republike. Južna Afrika nij bananska republika, nego velesila vladavine Bjelaca ki su u stanju ničit narode Afrike.

Francuska ima sada socijaliste na vlasti. Francuska je isto diboko u gospodarstvenoj krizi i neće biti moguće prez velike i diboke društvene smjene i čega bilo izminut. Kapitalizam je jaka diboko zakorenjen i učvršćen u svisti narodov, a i socijalističke revolucije nisu i nisu mogle preobrnut gospodarstveno stanje narodov.

Tehnika i znamda know how su isti u Japonu i kod Sovjetov. Banke djelaju pod istimi zakoni i principi na svi strani... Boj ili početak nasilne revolucije ćedu dopeljat človičanstvo do propasti.

KOLIKO SMO TOLIKO SMO

bili smo dobri magyari
postali smo dobri austrijanci

bili smo dobri naciji
postali smo dobri demokrati

bili smo dobri konservativci
postali smo dobri socialisti

smo bili dobri hrvati ?
bili smo dobri kroboti !

koliko smo toliko smo .....

a. n.

U KUTINI

GASSNER H.

Kutina se prvi put kao naselje spominje 1256. ljeta. Od sredine 16. do kraja 17. stoljeća bila je pod turskom vlašću. Od 17. do 19. vijeka Kutina se je neprestano razvijala, a i broj stanovnikov ovoga lipoga gradića je rasao. U tom razdoblju se je i izgradila kutinska crkva, ka je jedan od najznačajnijih baroknih spomenikov u Hrvatskoj. S 4000 stanovnikov u ljetu 1945, Kutina je narasla na 13.000 stanovnikov u ljetu 1977. Danas je općina Kutina po stupnju razvijenosti medju prvi općina na području SR Hrvatske - u ekonomskom pogledu zastupljena su najtna, kemijska metalna i elektronička industrija. Osobito tvornica gnjojiva je, kao veliki industrijski kapacitet, od velikoga značenja za kutinsku općinu, jer je bitno pridonesla izgradnji cijele komunalne infrastrukture. Direktori INA-Petrokemije Kutine su nam u vrlo prijateljskoj i ugodnoj atmosferi objasnili napore tvornice da se postigne i održi kvaliteta gnojiva.

Tvornica je jur od 1970. ljeta izvozila 13 do 16 posto proizvodnje cijelog ljeta uglavnom u zapadnoevropske i prekomorske zemlje. Objasnili su nam i specifičnosti tržišta gnojiva, jer gnojivo izravno utječe na razinu, sigurnost i ekonomičnost poljoprivrede, a postojeća medju zavisnost poljoprivrede i industrije gnojiva je od posebnoga društvenoga interesa.

INA-Petrokemija je i mnogokrat pokrovitelj kulturnih priredbov u općini, a i vrlo raznovrsna i masovna sportska aktivnost uživa podršku i pomoć INA-Petrokemije. Impresionirani smo bili od velikoga i modernoga sportskorekreacionoga centra

Kutine i od bogate tradicije kulturnoga i sportskoga amaterizma u Kutini. Posjetili smo u toku našega na žalost čuda prekratkoga boravka i regionalni muzej u Kutini, u kom smo vidiли mnoge vrlo zanimljive arheološke i etnografske eksponate, ali i eksponate iz povijesti djelačkoga gibanja i narodnooslobodilačke borbe u Moslavini. 1972. ljeta je Kutina dobila još jedan naoko skroman, ali prema sadržaju vrlo značajan kulturni prostor - Likovnu galeriju. Uz galeriju je osposobljen i atelje za kustosa, tako da ta cjelina predstavlja zaista važan činilac u širenju likovne kulture.

Kustos Likovne galerije Muzeja Moslavine u Kutini je poznati akademski slikar Ivan Milat, rodjen 1922. ljeta na otoku Korčuli, koga smo imali čast lično upoznati i ki nas je vrlo toplo - uz dobro domaće žgano - pri-mio u svom ateljeu. Fascinirani smo bili od bogatoga uvjetničkoga stvaralaštva i pedagoško-ga angažmana ovoga zasluženoga i marljivoga kulturnoga djelača.

Dobili smo ta utisak, da u Kutini dao najvećem urbanom središtu Moslavine vlada na svakom području gospodarskoga i društveno-kulturnoga žitka dinamičan razvitak. Uzrok sigurno leži i u tom, da se Kutina nalazi u poznatom naftenosnom polju i da naftna i petrokemijska industria predstavljaju peljajuće gospodarstvene grane.

U Moslavini se je doselio krajem 18. i početkom 19. stoljeća veći broj porodic iz susjedne Madjarske, iz Češke, Slovačke, tadašnje habsburške Galicije i sjeverne Italije, tako da je danas stanovništvo u okolini Kutine višenacionalno kao i kod nas u Gradišću.

I mi Gradišćanski Hrvati imamo povijesne veze s Moslavinom, s Kutinom, jer je dokaženo, da su naši predoci došli i iz ove pokrajine, prisiljeni da potražu nova i sigurnija mjesta, kad je u sredini 16. stoljeća turška vojska okupirala prostor središnje Hrvatske.

Namjera našega posjeta bila je da upozorimo zainteresiranu javnost u susjednoj Jugoslaviji na postojanje suvremene literarne produkcije na gradiščansko-hrvatskom narječju, zatim da skrenemo pažnju i na različne probleme i poteškoće hrvatske manjine u Austriji na kulturnom području.

Mi Gradišćanski Hrvati peljamo dugotrajnu, upornu i nepopustljivu borbu za naš jezik i njegovanje toga jezika i za očuvanje narodne svijesti, iako je to vrlo teško pod pritiskom sveprisutnoga nimškoga jezika.

Razvoj zasebene književnosti Gradišćanskih Hrvatov počinje jur 1609. ljeta, kad je Gradišćanski Hrvat Grgur Mekinić štampao svoju prvu knjigu pjesam. Od 1609. ljeta do danas književnost Gradišćanskih Hrvatov ima svoje etape razvoja i svoje nosioce. Na žalost književnost hrvatske narodne manjine u Austriji i Madjarskoj nije dovoljno poznata i istraživana, iako je bez svake sumnje odigrala vrlo značajnu ulogu u stoljetnoj borbi za narodni opstanak Hrvatov na uglavnom tujem etničkom području.

Hrvatska sela u Gradišću su razdrobljeni otiki i otočići u "nimškom oceanu", a jur od druge polovice 16. stoljeća započinje proces manje ili više otvorene asimilacije Gradišćanskih Hrvatov, proces germanizacije i madjarizacije, tako da

su se na žalost mnoga bivša hrvatska sela do danas potpuno izgubila u nimškom odnosno madjarskom govornom području.

Od ljeta 1864. mi Gradišćanski Hrvati štampamo naše kalendare, a od 1910. ljeta i novine na staročakavskom narječju. Mi mlađi hrvatski literati iz Gradišća stojimo u dugoj tradiciji borbe protiv asimilacije, protiv odnarodjivanja hrvatske narodne manjine u Austriji, mi hoćemo, da Gradišće ostane toča je oduvijek bilo - naime jedno višenacionalno područje, gdje vlada u jezičnom i kulturno-društvenom pogledu šarolikost i svestrani nesmetani razvitak svake etničke grupacije.

Mi se borimo - i kroz naše pjesme - za hrvatske škole, za hrvatski jezik na radiju i televiziji, u upravi i sudstvu i za dvojezične natpise i druga prava, to je za dosljednu realizaciju čl. 7 Državnoga ugovora iz ljeta 1955. Ov medjunarodni ugovor, ki garantira hrvatskoj manjini u Gradišću i slovenskoj manjini u Koruškoj fundamentalna prava, još uvijek nije ispunjen na štetu manjin.

PRVI POLJUBAC

spominaš se još
toga prvoga, žarkoga poljupca ?
tvoje tople usne su drhtale
bila si začudnena, prestrašena,
nesposobna reći bilo ča.

vrime je prolazilo
izgubili smo se iz vida
okrenuli smo si ledja
zabili smo našu
kratkotrajnu
davno procvanu
vjetrom u prostor raznošenu
sriću.

ča ostaje
je prašnjava fasada
s ke otpada boja, kreč i malter
stojim pred njom
kao neki zalutali prolaznik.

jesen je prebrzo došla
i duža će biti zima
bez tvojega sмиha.

NOVA LJUBAV

nova ufanja
nove snage
nov polet
nova ljubav
napalja
kao podzemna rijeka
sve žile moje.

BEČANSKA DIJALEKTIKA

MANJINE ?

MRVICE !

ZA MANJINE ?

MRVICE !

H.G.

MOJ BEČ

ti
napuhnuta glava
maloga tijela
ti
šarena slikovnica
za odrasle
ti brbljava zaspana baba
ti
sajamski izvikavač
za kič - souvenire
odbaci tvoju masku
uljudnosti
zamišljenu za turista
s punim džepom
ki slini
s kamerom oko vrata
u Schoenbrunnu
skupo mu prodaješ
tvoju površnu privlačnost
tvoju katedralu
nikad završenu
tvoje prašnjave spomenike
tvoj Grinzing
gdje se uz vinsku kapljicu
i cviljene harmonike
za cijene već ne pita
ti toliko opjevani grad
na zagadjenom Dunaju
ti grad preuskih ulicov,
sivih, smrdljivih,
žučkastih, činovičkih
poslov, substandardnih
stanov, ti grad prošlosti,
iz kakovoga govna
se moraš još izvući !

H.G.

GASSNER

Herbert

SVE POSTOJI ZBOG DOPUNE !

kretanje postoji zbog zastoja
zastoj postoji zbog kretanja
i tako se medjusobno
suštinski dopunjaju
i nebo i zemlja
i forma i sadržaj
bez dana nebi znali ča je noć
dobro se ogleda u zlu
kao se i zlo ogleda u dobru
sve ča je postajalo
i ča će postojati
sve postoji zbog dopune
može li drukčije biti ?
je li ikada drukčije bilo ?
ono ča čitaš
nije ni deseti dio onoga
ča mi prolazi kroz glavu
odgovorim ti
s osmijehom ironije.

SVI MRTVACI

svi mrtvaci
su isti nadčloviki
bez imena
bez zanimanja
bez pineza
bez domovine

govoru
jednim jezikom
sve ča umre
postaja internacionalno
pripada človičanstvu.

ČEMU NAM GRANICE ?

čemu nam granice
krvave neizdržljive
neizdržljivo krvave
čemu nam gužve
strašne neopisive
neopisivo strašne
svemir je širok
svemir nas zove
svemir nas čeka
čemu nam gužve i granice
u svemiru neizmjernom ?

BOJ

boj je
slipa ptica od krvi pijana
vuk u ljudskoj koži
mrtva riba na pijesku
boj je
zvijezda repatica
u tamnici zakopana
boj je
stari panj
gluh i glup

RAZLIČNE PRIČE

jednostavna obična priča
kratka sridnja priča
duga vrlo duga priča
neizmjerno duga priča
duboki uzdisaj olakšanja
veselim se
da nikada nisam uspio
pročitati pažljivo do kraja
ono ča je dužlje
od neizmjerno duge priče
jedna priča
može se ispričati
na razne načine
a ipak
u bitnom smislu
ostane uvijek ista priča.

MAJAKOWSKI

dok
je još na ovoj zemlji
ljudi
bez kruha u trbuhi
bez krova nad glavom
bez knjige u ruki
dok još
gazu grube čižme slabijega
neka grmi i grmi
tvoj neumorni bubenj,
Majakowski !
tvoje riči tvoje pjesme
su moćno oružje
strijеле u mraku
i danas
i za nas !

ZEMLJOTRES

Slomljeni mosti
slomljene kosti
slomljene pjesme

GLAVA

glava je znanje
glava je moć
glava je obična konzerva
na njoj etiketa
u njoj svašta

DANI DITINSTVA

kamo ste odletili
vi raznobojni baloni
vi papirnati avioni
moga ditinstva ?
gdje ste se zakrili
vi lipi kamenčići
vi veseli leptirići
moga ditinstva ?
radujem se
ali većne skačem
od radosti u vis
poslije
duge i obilne kiše

DOSADAN RAZGOVOR

opet sidim
u naslonjaču
cidim iscidjene zitrone
mislim na
sva ta prošla,
davno minula vrimena
u kasnu jesen. h.g.